

Κυριάκος Μάτσης, τέτοιους ήρωες πρέπει να έχουμε ως σύμβολα εμείς οι Έλληνες και όχι προσκηνυμένους προδότες

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ: Έπεσε μαχόμενος για την Ελευθερία στις 19 Νοεμβρίου 1958

Όπως και άλλες μεγάλες μορφές των σύγχρονων Ελλήνων έπεσε μαχόμενος για την ελευθερία στις 19 Νοεμβρίου. Μαζί με τους άλλους αγωνιστές της Ελευθερίας του κυπριακού εθνοαπελευθερωτικού έπους έγραψαν ιστορία.

Προσδιόρισαν με το παράδειγμά τους ότι η Ελευθερία,

κοσμοθεωρητικό θέσφατο και άξονας της διαχρονικής Ελληνικότητας είναι ο φάρος κάθε βιώσιμης κοινωνικής οντότητας. Αντί αυτοδιάθεσης οι Βρετανοί επέβαλαν μια κολοβή ανεξαρτησία. Ο κατήφορος άρχισε πολύ γρήγορα και μισό αιώνα μαζί τόσο η Μεγαλόνησος όσο και το νεοελληνικό κράτος βρίσκονται στο χείλος της Αβύσσου.

Αυτό οφείλεται, μεταξύ άλλων, στο μεταμοντέρνο ροκάνισμα πολλών νεοελλήνων που συρρικνώνει την ανθρωπολογική υπόσταση και καθιστά μια κοινωνία έρμαιο των ανελέητων συγκρούσεων της διεθνούς πολιτικής. Πολλοί νεοέλληνες μαθητές και φοιτητές δεν θα ξέρουν ποιος είναι ο Κυριάκος Μάτσης ή ότι στην διαδρομή των Ελλήνων το 1955-59 αποτελεί την τελευταία μεγάλη στιγμή πάλης για το κοσμοθεωρητικό θέσφατο της Ελευθερίας. Αντίθετα αναρίθμητοι παλινδρομούν μεταξύ άγνοιας όσων χάνουν τον καιρό τους και χάσκουν σε καφενεία και μπαρ κάθε βράδυ και πνευματικού μπερδέματος που προκαλεί το εχθρικό στην έννοια πατρίδα ιδεολογικό αριστεροδεξιοφασιστικό συνονθύλευμα (δεν συμπεριλαμβάνω τους άμοιρους «οπαδούς» παρά μόνο την ξενοκρατούμενη ολιγαρχία και το υποστηρικτικό «πνευματικό» ακταρμά).

Αυτά γράφονται πρώτον, ως πασιδήλη και αυτονόητη αναφορά στις παθολογίες των νεοελλήνων που οδήγησαν στην απώλεια της εθνικής ανεξαρτησίας που τώρα βιώνουμε και δεύτερον, ως υπόμνηση για όσους συνεχίζουν ακόμη να διαθέτουν πολιτική υπόσταση και να σκέφτονται πολιτικά. Οι τελευταίοι θα είναι πολύτιμοι όταν και εάν σηκωθούμε όρθιοι.

Εάν μη τι άλλο στην ιστορική διαχρονία πολλοί άνθρωποι και πολλές κοινωνίες έπαθαν μεγάλες ζημιές ή εξαφανίστηκαν όταν ξέχασαν κάποια πράγματα:

- Ότι η πατρίδα είναι η έσχατη λογική και το υπαρξιακό θεμέλιο των κοινωνικών οντοτήτων και των μελών τους
- Ότι η Ελευθερία όπως ενσαρκώνεται στην Εθνική Ανεξαρτησία δύσκολα κερδίζεται (πάντα με αίμα) και δύσκολα διασφαλίζεται.
- Ότι στην Οδύσσεια των ανθρώπων, των κρατών και του κόσμου ο σταθερός και ακλόνητος πνευματικός προσανατολισμός είναι η πατρίδα και ποτέ κάποιοι μεταφυσική κόσμου που στον σύγχρονο κόσμο προπαγανδίζουν τα εσχατολογικά διεθνιστικά δόγματα.
- Ότι η συνοχή, η δημοκρατία, η πολιτική ελευθερία και η ισχύς της οικείας πατρίδας είναι προϋπόθεση ευημερίας, ευταξίας, ασφάλειας και Ελευθερίας-Εθνικής Ανεξαρτησίας.
- Ότι η πατρίδα όπως ενσαρκώνεται σήμερα στην έννοια εθνοκράτος είναι «συμβόλαιο» Ελευθερίας των προγόνων με τους ζώντες και τους απογόνους τους

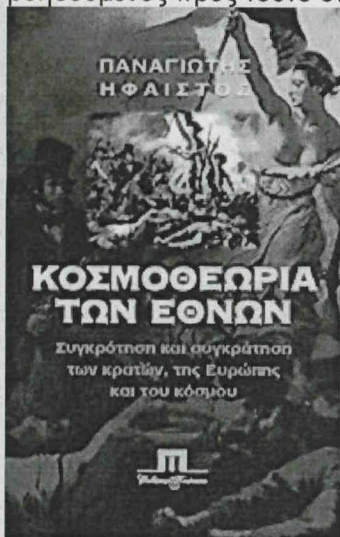
- Ότι χωρίς πατρίδα οι άνθρωποι είναι έρμια και αναλώσιμοι.

Όπως και οι άλλοι ήρωες της Ελευθερίας του εθνικοαπελευθερωτικού έπους 1955-1958 ο Κυριάκος Μάτσης είναι μια από τις μεγαλύτερες μορφές τόσο της διαχρονικής Ελληνικότητας όσο κάθε έθνους που αξιώνει ελευθερία.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ (<http://www.kyriakosmatsis.com.cy/biografiko.shtm>)

Τα πιο ασφαλή βιογραφικά στοιχεία μάς τα δίνει ο ίδιος ο Κυριάκος Μάτσης, όταν υποχρεώθηκε, το Σεπτέμβριο του 1954, να τα υποβάλει ως υποψήφιος στον προκηρυχθέντα υπό του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ.) ειδικό διαγωνισμό, με σκοπό την μετεκπαίδευση Κυπρίου γεωπόνου στο εξωτερικό. Γράφει επί λέξει ο Κ. Μάτσης: ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΤΣΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΚΥΠΡΙΟΥ ΓΕΩΠΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.

Εγεννήθην εις το Παλαιχώρι (Μόρφου) της Κύπρου, την 2αν Μαΐου 1926,* εκ γονέων ασχολουμένων και αποζώντων σχεδόν αποκλειστικώς εκ της γεωργίας και δια της αμπελουργίας, λαχανοκομίας και δενδροκομίας. Έχω ακόμη δύο μικρότερούς μου αδελφούς εκ των οποίων ο εις παρέμεινε εις το χωρίον, ο δεύτερος περατώσας τας γυμνασιακάς του σπουδάς, παρακολουθεί μαθήματα εις την Αμερικανικήν Ακαδημίαν Λάρνακος, Κύπρου, βοηθούμενος προς τούτο υπό του εκ πατρός θείου του.

Έζησα, μέχρι του 13ου έτους της ηλικίας μου, πλησίον των γονέων μου παρακολουθών τα μαθήματα του Δημοτικού Σχολείου και βοηθών ταυτοχρόνως αυτούς εις διάφορους γεωργικές εργασίας της δυναμικότητός μου, ως λ-χ. ποτίσματα, βόσκησιν αιγών, συλλογήν καρπών κ.λ.π.

Τον Σεπτέμβριον του 1939, ενεγράφην εις το Γυμνάσιον Αμμοχώστου και τη αποκλειστική συνδρομή του εκ πατρός θείου μου κ. Ιωάννου Κ.

Μάτση, εμπόρου εν Αμμοχώστω, εις την οικίαν του οποίου παρέμενα, επεράτωσα τας σπουδάς μου Μέσης Παιδείας, κατά τον Ιούνιον του 1945. Κατά την καθιερωμένην επί τη λήξει του σχολικού έτους εορτήν επελέγη ν υπό των συμμαθητών μου και απήντησα εις την προσφώνησιν του σεβαστού μας Γυμνασιάρχου επί τη αποφοιτήσει μας.

Ακολούθως ηργάσθην επί εν έτος και τρεις μήνας (από Ιουλίου 1945 μέχρι Οκτωβρίου 1946) ως υπάλληλος εις το τμήμα Ξυλείας και Υλικών Οικοδομής των κ.κ. Π. Ιωάννου και Σία εις Αμμόχωστον.

Κατά το διάστημα τούτο ανεμίχθην ενεργώς εις την εθνικοκοινωνικήν ζωήν της πόλεως ταύτης διατελέσας Γραμματεός των Διοικητικών Συμβουλιών του Σ.Α.Ε.Γ.Β. (Συλλόγου Αποφοίτων Ελληνικού Γυμνασίου Βαρωσίων)

και της Ε.Χ.Α.Ν. (Ελληνικής Χριστιανικής Αδελφότητος Νέων Αμμοχώστου), μέλος του Εκλογικού Επιτελείου του Εθνικού Συνδυασμού διά τας Δημοτικές εκλογάς και εις των ομιλητών κατά τας προεκλογικάς συγκεντρώσεις του. Επίσης έγγραφα τακτικά εις την στήλην Νεολαίας της τότε εκδιδομένης τοπικής εφημερίδος Ακρόπολις. Το έτος 1946, τυχών υποτροφίας της Κυπριακής Αγροτικής Εταιρείας, μετέβην εις Θεσσαλονίκην και εγγραφείς, την 31ην Δεκεμβρίου 1946, εις την Γεωπονοδασολογικήν Σχολήν (Τμήμα Γεωπονίας) του εκείσε Πανεπιστημίου, ηξιώθην της απονομής του Πτυχίου Γεωπονίας, την 21 ην Ιουνίου 1952. Καθ' όλην την διάρκειαν της εις Ελλάδα παραμονής μου, ήτις συνέπεσε με τας ζοφεροτέρας ημέρας του συμμοριτοπολέμου δεν παρέμεινα απαθής θεατής του διεξαγομένου κατά του κομμουνισμού αγώνος, αλλά τουναντίον επολέμησα αυτόν με όλην την δύναμιν της ψυχής μου, υπηρετήσας εις την πολιτοφυλακήν του Δ. Αστυνομικού Τμήματος Θεσσαλονίκης, αρθρογραφήσας πολλάκις από των στηλών της απογευματινής εφημερίδος Θεσσαλονίκης Νέα Αλήθεια επί θεμάτων αφορώντων κυρίως την προδοτικήν στάσιν των Κυπρίων Κομμουνιστών εις τα Εθνικά μας ζητήματα και λαβών μέρος εις υπερτριάκοντα ανά την Μακεδονικήν ύπαιθρον και τα προκεχωρημένα στρατιωτικά φυλάκια φοιτηκάς εξορμήσεις, οργανουμένας υπό του Α2 Γραφείου του Γ' Σώματος Στρατού τη συμπράξει των καθηγητών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και της Μ.Ε.Ε.Φ. (Μορφωτικής Ενώσεως Εθνικοφρόνων Φοιτητών). Εξελέγην δις μέλος του Συμβουλίου της ως άνω Εθνικής Φοιτητικής οργανώσεως και από της θέσεώς μου ταύτης έλαβα ενεργόν μέρος και εις πάσαν άλλην φοιτητικήν εκδήλωσιν εν τω Πανεπιστημίω ων εις των κυρίων ομιλητών εις τας εκάστοτε εορτάς επί τη επετείω Εθνικών γεγονότων, αντικομμουνιστικών συλλαλητηρίων και συγκεντρώσεων διαμαρτυρίας διά την κατοχήν της ιδιαίτερας μου πατρίδος – Κύπρου – υπό των Άγγλων. (Αν και όσα σημειούνται ανωτέρω θεωρούνται και ως υπεύθυνοι δηλώσεις, δεδομένου του σκοπού διά τον οποίον γράφονται, εν τούτοις και δι' επιβεβαίωσιν αλλά και διά σχηματισμόν σαφεστερας αντιλήψεως παραθέτω αποσπάσματα Μακεδονικών εφημερίδων περιέχοντα στοιχεία από την προαναφερθείσαν δράσιν μου). Επανακάμψας εις Κύπρον, τον Ιούλιον του 1952, ανέλαβα την τεχνικήν διεύθυνσιν του Αγροκτήματος της Κυπριακής Αγροτικής Εταιρείας Κουκλιών Αμμοχώστου, την οποίαν διατηρώ μέχρι σήμερα. Το αγρόκτημα τούτο καλύπτον έκτασιν δώδεκα περίπου χιλιάδων (12,000) δεκαδικών στρεμμάτων ευρίσκεται επί του 140ου μιλιοδείκτου της οδού Αμμοχώστου-Λευκωσίας. Εις αυτό καλλιεργούνται κυρίως εσπεριδοειδή, ελαίαι, χαρουπιαί, επιτραπέζιοι σταφυλαί και δημητριακά, διατηρείται δε και ποίμνιον εκ τριακοσίων περίπου (300) προβάτων εντοπίου φυλής. Η διοργάνωσις του Αγροκτήματος τούτου και η επί επιστημονικών βάσεων διεξαγωγή των εργασιών του απερρόφησε ολόκληρον την προσοχήν και ενεργητικότητά μου, κατά το υπερδιετές διάστημα της εις αυτό παραμονής μου.

Ερχόμενος εις επαφήν με τους χωρικούς των πέριξ του Αγροκτήματος κοινοτήτων, δεν παραλείπω από του να δίδω εις αυτούς πάσαν οδηγίαν διά τα γεωργικά προβλήματα που τους απασχολούν.

Επί πλέον, επειδή το χωρίον μου είναι καθυστερημένη δασοκομική περιοχή χρήζουσα μεγάλης αναπτύξεως, καταβάλλω κάθε προσπάθειαν διά την πρόοδόν του προς την κατεύθυνσιν ταύτην. Έγγραφα μάλιστα και σχετικών άρθρον εις την εφημερίδα της Π.Ε.Κ. (Παναγροτικής Ενώσεως Κύπρου) Φωνή των Αγροτών διά την επέκτασιν της καλλιεργείας της κερασιάς.

Η αυτοβιογραφία αύτη εγράφη ειδικώς διά τον προ κηρυχθέντα υπό του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών διαγωνισμόν προς μετεκπαίδευσιν Κυπρίου γεωπόνου εις το εξωτερικόν.

Ο γράψας

Μάτσης Κυριάκος

Εν Κουκλίοις (Αμμοχώστου) τη 10η Σεπτεμβρίου 1954.

* Η πραγματική ημερομηνία γέννησης του Κ. Μάτση είναι 23.1.1926

Συμπληρωματικά προς όσα ο Κ. Μάτσης Γράφει για την πορεία του, μέχρι το Σεπτέμβρη του 1954, θα μπορούσαν

να λεχθούν τα εξής: Γονείς του Κυριάκου ήταν ο Χριστοφής και η Κυριακού Μάτση. Τα δε δύο αδέρφια του ήταν ο Γεώργιος και ο Ιωάννης Μάτσης(1). Ο πρώτος παρέμεινε στο χωριό. Ο δεύτερος, μετά τις γυμνασιακές του σπουδές, το 1954, παρακολουθούσε μαθήματα στην Αμερικανική Ακαδημία Λάρνακας. Πρόκειται για τον αγωνιστή, βουλευτή και τέως πρόεδρο του Δημοκρατικού Συναγερμού Γιαννάκη Μάτση.

Το Σεπτέμβριο του 1954, ο Κ. Μάτσης επισκέπτεται τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Ήδη είχε ενταχθεί στις τάξεις των Κυπρίων αγωνιστών. Στη Θεσσαλονίκη, όπως γράφει ο ίδιος σε επιστολή του ημερομηνίας 5.1.1955, πήγε «για την εκπλήρωση άλλων σκοπών»(2), ιδιαίτερα για τη συλλογή οπλισμού(3).

Η έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, την 1 η Απριλίου 1955, βρίσκει τον Κ. Μάτση ήδη ενταγμένο στις τάξεις της Ε.Ο.Κ.Α. Γράφει χαρακτηριστικά ο στρατηγός Γεώργιος Γρίβας-Διγενής, στρατιωτικός αρχηγός του Αγώνα, στα Απομνημονεύματά του σ. 326:

Εκ των πρώτων κατετάγη εις την Οργάνωσιν. Στρατιώτης του καθήκοντος, αγνός και τίμιος, υπόδειγμα εις τους υφισταμένους του, εμψυχωτής, εισήλθεν εις τον αγώνα με την φλόγα της αυτοθυσίας και την δίψαν να επιτελέση έργον μεγάλον.

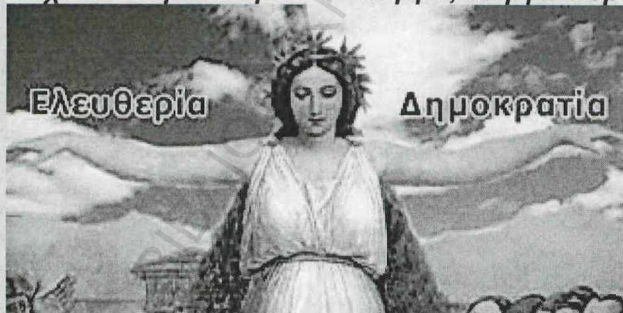
Στα πρώτα βήματα του Αγώνα ο Διγενής του ανέθεσε τη διοργάνωση ομάδων κρούσεως στην περιοχή Αμμοχώστου και ακολούθως στην περιοχή Μιτσερού. Κατόπιν, ανέλαβε την πολύ σημαντική και επικίνδυνη ευθύνη του παγκύπριου κεντρικού συνδέσμου μεταξύ Αρχηγού και αγωνιστών και του ρυθμιστή μεταφοράς οπλισμού και εφοδίων σ' ολόκληρη την Κύπρο.

Την 6η Ιανουαρίου 1956, συνελήφθη και οδηγήθη στα φρικτά ανακριτήρια της Ομορφίτας, όπου και εβασανίσθη ανηλεώς. Εκεί τον επεσκέφθη ο συγγενός στρατάρχης, τότε κυβερνήτης της νήσου, σερ Τζων Χάρτινγκ και του πρόσφερε το κολοσσαίο για την εποχή ποσό του μισού εκατομμυρίου λιρών, προκειμένου να αποκαλύψει πού βρισκόταν ο Διγενής. Έμεινε ιστορική η καθόλα ελληνική απάντησή του ήρωα: «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής». Στη συνέχεια, μεταφέρεται στα κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς, απ' όπου δραπέτευσε, στις 13 Σεπτεμβρίου του 1956. Αρχικά καταφεύγει στην Πιτσιλιά, στον τομέα του Γρηγόρη Αυξεντίου και ακολούθως μετακινείται στην περιοχή Μόρφου-Ζώδιας. Το Νοέμβριο του 1956, επωμίζεται την ευθύνη του τομεάρχη της περιοχής Κυρηνείας, ο οποίος ήταν αποδιοργανωμένος, λόγω πολλών συλλήψεων. Δύο χρόνια μετά, στις 19 Νοεμβρίου 1958, έπεσε ηρωικά στο χωριό Κάτω Δίκωμο, ύστερα από προδοσία. Τάφηκε, στα κρυφά, στα Φυλακισμένα Μνήματα, μακράν των οικείων του και του αγαπημένου χώματος του χωριού του Παλαιχωρίου.

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Επιστέγασμα των αγώνων του Κυριάκου Μάτση ήταν όταν, μέσα από το κρησφύγετο του στο Δίκωμο, βροντοφώναξε στη 1:30 το μεσημέρι της 19ης Νοεμβρίου του 1958:

«Όχι δεν παραδίδομαι. Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας».

Περικυκλωμένος στο ασφυκτικό κρησφύγετό του δεν είχε άλλη εκλογή παρά να πεθάνει. Ο ίδιος δεν είχε αφήσει στην ψυχή του κανένα ηθικό περιθώριο για εκλογή. Ήταν έτοιμος για τον θάνατο. Τον είχε προβλέψει στα γράμματά του, τον είχε αναλύσει στους φιλοσοφικούς στοχασμούς του, τον είχε με σιγουριά καταγράψει στο ημερολόγιο του, τον είχε τραγουδήσει. Είχε υπογραμμίσει

στο βιβλίο «Σιδηρά Διαθήκη» του Δημητρακοπούλου:

«Έκλεξε όσον ημπορής τον τρόπο του θανάτου σου, ένας ωραίος θάνατος είναι συνήθως η ευγενεστέρα πράξις της ζωής!»

Ο Λοχίας του Τμήματος Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων (αρ. 442) Σαλίμ Γιαβούζ άκουσε όλο τον διάλογο μεταξύ του Κυριάκου Μάτση και του μεταφραστή, και κατέθεσε αργότερα:

Άκουσα τον μεταφραστή να λειι στα ελληνικά: 'Μάτση, Μάτση πιάστηκες στο κρησφύγετο. Δεν υπάρχει πιθανότητα να δραπετεύσεις. Παραδώσου'.

Στη συνέχεια άκουσα μια βαριά φωνή που φαινόταν ότι ερχόταν κάτω από το δάπεδο, να απαντά στα ελληνικά: 'Δεν παραδίδομαι'.

Ο μεταφραστής στη συνέχεια ρώτησε: "Πόσοι είστε εκεί κάτω;'

Και η φωνή απάντησε: 'Τρεις».

Ο μεταφραστής ακολούθως ρώτησε: 'πόσα όπλα έχετε μαζί σας;'

Και η φωνή απάντησε: 'Δυο'.

Ο μεταφραστής ρώτησε: 'έχετε βόμβες;'

Και η φωνή απάντησε: "Έχουμε βόμβες'

Ο μεταφραστής είπε στη συνέχεια: 'Ελάτε ένας, ένας, άοπλοι και παραδοθείτε'.

Η φωνή απάντησε: 'Δύο πρόσωπα έρχονται άοπλα- μην τους πυροβολήσετε'.

Ο μεταφραστής ρώτησε: 'Εσύ τι θα κάμεις;'

Η φωνή απάντησε: 'Θα δω τι θα κάνω με τον εαυτό μου. Εάν δεν θέλετε να πολεμήσετε, είναι καλύτερα να φύγετε από το δωμάτιο'.

Έντεκα μήνες πριν το πέρασμα του Μάτση στην αθανασία, σε επιστολή προς τους γονείς του, φανερώνει το πως θα αντιμετώπιζε το τελευταίο προσκλητήριο της πατρίδας:

«Πιστεύομεν ότι κάθε θυσία μας δεν πηγαίνει άδικα και εσεις να είστε περήφανοι για μας. Αν ο καλός Θεός μας επιφυλάσσει την λαμπράν τύχη να δώσουμε την ζωήν μας για την πατρίδα, τότε η χαρά σας πρέπει να είναι απέραντη. Δεν ξέρω αν μπορεί να ονειρευτεί ένας άνθρωπος καλύτερη τύχη από αυτή. Και δεν μπορώ να σκεφθώ γονείς που να είναι πιο περήφανοι παρά για τα παιδιά τους που έπεσαν για την πατρίδα».

Ο λόγος του Μάτση είναι λόγος διαχρονικός, γιατί πηγάζει από αξίες οικουμενικές, οι οποίες έχουν ως κέντρο αναφοράς τους τον άνθρωπο. Ο Κυριάκος Μάτσης αντιτάχθηκε και με την γραφίδα του, αλλά και με το όπλο του σε κάθε μορφή ολοκληρωτισμού και καταπίεσης. Η πίστη του στην ελευθερία και στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια στάθηκαν οι παντοτινοί σύντροφοί του.

Ένα από τις μουσικές αφιερώσεις στον ήρωα της Ελευθερίας Γιάννης

Δημητράς, <https://www.youtube.com/watch?v=4AutTFYjq3M>

Yiannakis Matsis

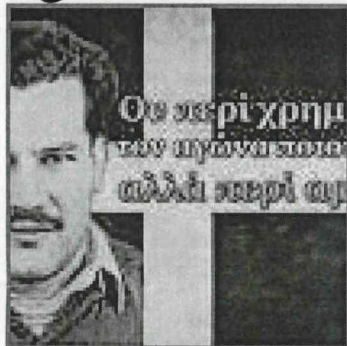
From: Andros A. Nicolaidis [androsnic@hotmail.com]
Sent: Παρασκευή, 20 Νοεμβρίου 2015 1:25 μμ
To: Yiannakis Matsis
Subject: FW: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Γιαννακη,
Το παρον σε ενδιαφerei προσωπικα!
Ανδρος

Date: Thu, 19 Nov 2015 23:10:38 +0000

Subject: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Κυριάκος Μάτσης, τέτοιους ήρωες πρέπει να έχουμε ως σύμβολα εμείς οι Έλληνες και όχι προσκηνομένους προδότες

Κυριάκος Μάτσης, τέτοιους ήρωες πρέπει να έχουμε ως ...

Τα πιο ασφαλή βιογραφικά στοιχεία μάς τ
α δίνει ο ίδιος ο Κυριάκος Μάτσης, όταν υ
ποχρεώθηκε, το Σεπτέμβριο του 1954, να τ
α υποβάλει ως υποψήφιος στον προκη...

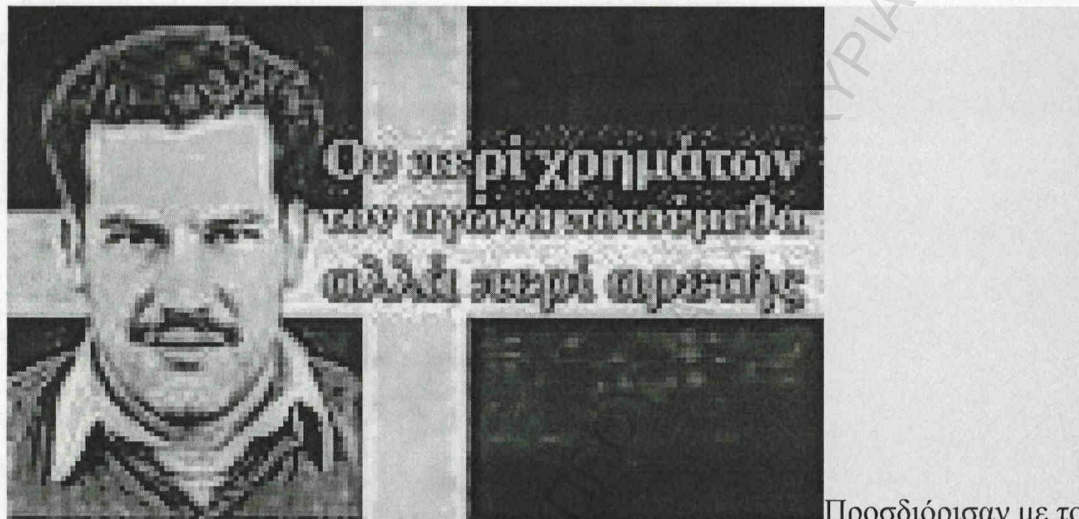
View on infognomonpolitics.bl...

Preview by Yahoo

Κυριάκος Μάτσης, τέτοιους ήρωες πρέπει να έχουμε ως σύμβολα εμείς οι Έλληνες και όχι προσκηνομένους προδότες

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ: Έπεσε μαχόμενος για την Ελευθερία στις 19 Νοεμβρίου 1958

Όπως και άλλες μεγάλες μορφές των σύγχρονων Ελλήνων έπεσε μαχόμενος για την ελευθερία στις 19 Νοεμβρίου. Μαζί με τους άλλους αγωνιστές της Ελευθερίας του κυπριακού εθνικοαπελευθερωτικού έπους έγραψαν ιστορία.

Προσδιόρισαν με το παράδειμά τους ότι η Ελευθερία, κοσμοθεωρητικό θέσφατο και άξονας της διαχρονικής Ελληνικότητας είναι ο φάρος κάθε βιώσιμης κοινωνικής οντότητας. Αντί αυτοδιάθεσης οι Βρετανοί επέβαλαν μια κολοβή ανεξαρτησία. Ο κατήφορος άρχισε πολύ γρήγορα και μισό αιώνα μαζί τόσο η Μεγαλόνησος όσο και το νεοελληνικό κράτος βρίσκονται στο χείλος της Αβύσσου. Αυτό οφείλεται, μεταξύ άλλων, στο μεταμοντέρνο ροκάνισμα πολλών νεοελλήνων που συρρικνώνει την ανθρωπολογική υπόσταση και καθιστά μια κοινωνία έρμαιο των ανελέητων συγκρούσεων της διεθνούς πολιτικής.

Πολλοί νεοέλληνες μαθητές και φοιτητές δεν θα ξέρουν ποιος είναι ο Κυριάκος Μάτσης ή ότι στην διαδρομή των Ελλήνων το 1955-59 αποτελεί την τελευταία μεγάλη στιγμή πάλης για το κοσμοθεωρητικό θέσφατο της Ελευθερίας. Αντίθετα αναρίθμητοι παλινδρομούν μεταξύ άγνοιας όσων χάνουν τον καιρό τους και χάσκουν σε καφενεία και μπαρ κάθε βράδυ και πνευματικού μπερδέματος που προκαλεί το εχθρικό στην έννοια πατρίδα ιδεολογικό αριστεροδεξιοφασιστικό συνονθύλευμα (δεν συμπεριλαμβάνω τους άμοιρους «οπαδούς» παρά μόνο την ξενοκρατούμενη ολιγαρχία και το υποστηρικτικό «πνευματικό» ακταρμά).

Αυτά γράφονται πρώτον, ως πασιδήλη και αυτονόητη αναφορά στις παθολογίες των νεοελλήνων που οδήγησαν στην απώλεια της εθνικής ανεξαρτησίας που τώρα βιώνουμε και δεύτερον, ως υπόμνηση για όσους συνεχίζουν ακόμη να διαθέτουν πολιτική υπόσταση και να σκέφτονται πολιτικά. Οι τελευταίοι θα είναι πολύτιμοι όταν και εάν σηκωθούμε όρθιοι.

Εάν μη τι άλλο στην ιστορική διαχρονία πολλοί άνθρωποι και πολλές κοινωνίες έπαθαν μεγάλες ζημιές ή εξαφανίστηκαν όταν ξέχασαν κάποια πράγματα:

- Ότι η πατρίδα είναι η έσχατη λογική και το υπαρξιακό θεμέλιο των κοινωνικών οντοτήτων και των μελών τους
- Ότι η Ελευθερία όπως ενσαρκώνεται στην Εθνική Ανεξαρτησία δύσκολα κερδίζεται (πάντα με αίμα) και δύσκολα διασφαλίζεται.
- Ότι στην Οδύσσεια των ανθρώπων, των κρατών και του κόσμου ο σταθερός και ακλόνητος πνευματικός προσανατολισμός είναι η πατρίδα και ποτέ κάποιος μεταφυσικός κόσμος που στον σύγχρονο κόσμο προπαγανδίζουν τα εσχατολογικά διεθνιστικά δόγματα.
- Ότι η συνοχή, η δημοκρατία, η πολιτική ελευθερία και η ισχύς της οικείας πατρίδας είναι προϋπόθεση ευημερίας, ευταξίας, ασφάλειας και Ελευθερίας-Εθνικής Ανεξαρτησίας.
- Ότι η πατρίδα όπως ενσαρκώνεται σήμερα στην έννοια εθνοκράτος είναι «συμβόλαιο» Ελευθερίας των προγόνων με τους ζώντες και τους απογόνους τους
- Ότι χωρίς πατρίδα οι άνθρωποι είναι έρμαια και αναλώσιμοι.

Όπως και οι άλλοι ήρωες της Ελευθερίας του εθνικοαπελευθερωτικού έπους 1955-1958 ο Κυριάκος Μάτσης είναι μια από τις μεγαλύτερες μορφές τόσο της διαχρονικής Ελληνικότητας όσο κάθε έθνους που αξιώνει ελευθερία.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

(<http://www.kyriakosmatsis.com.cy/biografiko.shtm>)

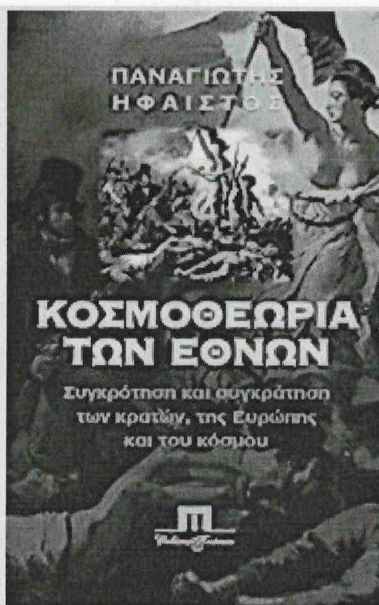
Τα πιο ασφαλή βιογραφικά στοιχεία μάς τα δίνει ο ίδιος ο Κυριάκος Μάτσης, όταν υποχρεώθηκε, το Σεπτέμβριο του 1954, να τα υποβάλει ως υποψήφιος στον προκηρυχθέντα υπό του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ.) ειδικό διαγωνισμό, με σκοπό την μετεκπαίδευση Κυπρίου γεωπόνου στο εξωτερικό. Γράφει επί λέξει ο Κ. Μάτσης:

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΤΣΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΚΥΠΡΙΟΥ ΓΕΩΠΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.

Εγεννήθη εις το Παλαιχώρι (Μόρφου) της Κύπρου, την 2αν Μαΐου 1926,* εκ γονέων ασχολουμένων και αποζώντων σχεδόν αποκλειστικώς εκ της γεωργίας και δια της αμπελουργίας, λαχανοκομίας και δενδροκομίας.

Έχω ακόμη δύο μικρότερους μου αδελφούς εκ των οποίων ο εις παρέμεινε εις το χωρίον, ο δεύτερος περατώσας τας γυμνασιακάς του σπουδάς, παρακολουθεί μαθήματα εις την Αμερικανικήν Ακαδημίαν Λάρνακος, Κύπρου, βοηθούμενος προς

BIBΛΙΟΘΗΚΗ

τούτο υπό του εκ πατρός θείου του.

Έζησα, μέχρι του 13ου έτους της ηλικίας μου, πλησίον των γονέων μου παρακολουθών τα μαθήματα του Δημοτικού Σχολείου και βοηθών ταυτοχρόνως αυτούς εις διάφορους γεωργικάς εργασίας της δυναμικότητός μου, ως λ-χ. ποτίσματα, βόσκησιν αιγών, συλλογήν καρπών κ.λ.π.

Τον Σεπτέμβριον του 1939, ενεγράφην εις το Γυμνάσιον Αμμοχώστου και τη αποκλειστική συνδρομή του εκ πατρός θείου μου κ. Ιωάννου Κ.

Μάτση, εμπόρου εν Αμμοχώστω, εις την οικίαν του οποίου παρέμενα, επεράτωσα τας σπουδάς μου Μέσης Παιδείας, κατά τον Ιούνιον του 1945. Κατά την καθιερωμένη επί τη λήξει του σχολικού έτους εορτήν επελέγη ν υπό των συμμαθητών μου και απήντησα εις την προσφώνησιν του σεβαστού μας Γυμνασιάρχου επί τη αποφοιτήσει μας.

Ακολουθώς ηργάσθην επί εν έτος και τρεις μήνας (από Ιουλίου 1945 μέχρι Οκτωβρίου 1946) ως υπάλληλος εις το τμήμα Ξυλείας και Υλικών Οικοδομής των κ.κ. Π. Ιωάννου και Σία εις Αμμόχωστον.

Κατά το διάστημα τούτο ανεμίχθην ενεργώς εις την εθνικοκοινωνικήν ζωήν της πόλεως ταύτης διατελέσας Γραμματεύς των Διοικητικών Συμβουλίων του Σ.Α.Ε.Γ.Β. (Συλλόγου Αποφοίτων Ελληνικού Γυμνασίου Βαρωσίων) και της Ε.Χ.Α.Ν. (Ελληνικής Χριστιανικής Αδελφότητος Νέων Αμμοχώστου), μέλος του Εκλογικού Επιτελείου του Εθνικού Συνδυασμού διά τας Δημοτικάς εκλογάς και εις των ομιλητών κατά τας προεκλογικάς συγκεντρώσεις του. Επίσης έγραφα τακτικά εις την στήλην Νεολαίας της τότε εκδιδομένης τοπικής εφημερίδος Ακρόπολις.

Το έτος 1946, τυχών υποτροφίας της Κυπριακής Αγροτικής Εταιρείας, μετέβην εις Θεσσαλονίκην και εγγραφείς, την 31ην Δεκεμβρίου 1946, εις την Γεωπονοδασολογικήν Σχολήν (Τμήμα Γεωπονίας) του εκείσε

Πανεπιστημίου, ηξιώθην της απονομής του Πτυχίου Γεωπονίας, την 21 ην Ιουνίου 1952. Καθ' όλην την διάρκειαν της εις Ελλάδα παραμονής μου, ήτις συνέπεσε με τας ζοφεροτέρας ημέρας του συμμοριτοπολέμου δεν παρέμεινα απαθής θεατής του διεξαγομένου κατά του κομμουνισμού αγώνος, αλλά τουναντίον επολέμησα αυτόν με όλην την δύναμιν της ψυχής μου, υπηρετήσας εις την πολιτοφυλακήν του Δ.

Αστυνομικού Τμήματος Θεσσαλονίκης, αρθρογραφήσας πολλάκις από των στηλών της απογευματινής εφημερίδος Θεσσαλονίκης Νέα Αλήθεια επί θεμάτων αφορώντων κυρίως την προδοτικήν στάσιν των Κυπρίων Κομμουνιστών εις τα Εθνικά μας ζητήματα και λαβών μέρος εις υπερτριάκοντα ανά την Μακεδονικήν ύπαιθρον και τα

προκεχωρημένα στρατιωτικά φυλάκια φοιτητικής εξορμήσεις, οργανουμένας υπό του Α2 Γραφείου του Γ' Σώματος Στρατού τη συμπράξει των καθηγητών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και της Μ.Ε.Ε.Φ. (Μορφωτικής Ενώσεως Εθνικοφρόνων Φοιτητών). Εξελέγην δις μέλος του Συμβουλίου της ως άνω Εθνικής Φοιτητικής οργανώσεως και από της θέσεώς μου ταύτης έλαβα ενεργόν μέρος και εις πάσαν άλλην φοιτητικήν εκδήλωσιν εν τω Πανεπιστημίω ων εις των κυρίων ομιλητών εις τας εκάστοτε εορτάς επί τη επετείω Εθνικών γεγονότων, αντικομμουνιστικών συλλαλητηρίων και συγκεντρώσεων διαμαρτυρίας διά την κατοχήν της ιδιαίτερας μου πατρίδος – Κύπρου – υπό των Άγγλων. (Αν και όσα σημειούνται ανωτέρω θεωρούνται και ως υπεύθυνοι δηλώσεις, δεδομένου του σκοπού διά τον οποίον γράφονται, εν τούτοις και δι' επιβεβαίωσιν αλλά και διά σχηματισμόν σαφεστέρας αντιλήψεως παραθέτω αποσπάσματα Μακεδονικών εφημερίδων περιέχοντα στοιχεία από την προαναφερθείσαν δράσιν μου).

Επανακάμψας εις Κύπρον, τον Ιούλιον του 1952, ανέλαβα την τεχνικήν διεύθυνσιν του Αγροκτήματος της Κυπριακής Αγροτικής Εταιρείας Κουκλιών Αμμοχώστου, την οποίαν διατηρώ μέχρι σήμερον. Το αγρόκτημα τούτο καλύπτει έκτασιν δώδεκα περίπου χιλιάδων (12,000) δεκαδικών στρεμμάτων ευρίσκεται επί του 14ου μιλιοδείκτου της οδού Αμμοχώστου-Λευκωσίας. Εις αυτό καλλιεργούνται κυρίως εσπεριδοειδή, ελαιαί, χαρουπιαί, επιτραπέζιοι σταφυλαί και δημητριακά, διατηρείται δε και ποίμνιον εκ τριακοσίων περίπου (300) προβάτων εντοπίου φυλής. Η διοργάνωσις του Αγροκτήματος τούτου και η επί επιστημονικών βάσεων διεξαγωγή των εργασιών του απερρόφησε ολόκληρον την προσοχήν και ενεργητικότητά μου, κατά το υπερδιετές διάστημα της εις αυτό παραμονής μου.

Ερχόμενος εις επαφήν με τους χωρικούς των πέριξ του Αγροκτήματος κοινοτήτων, δεν παραλείπω από του να δίδω εις αυτούς πάσαν οδηγίαν διά τα γεωργικά προβλήματα που τους απασχολούν.

Επί πλέον, επειδή το χωρίον μου είναι καθυστερημένη δενδροκομική περιοχή χρήζουσα μεγάλης αναπτύξεως, καταβάλλω κάθε προσπάθειαν διά την πρόοδόν του προς την κατεύθυνσιν ταύτην. Έγραψα μάλιστα και σχετικόν άρθρον εις την εφημερίδα της Π.Ε.Κ. (Παναγροτικής Ενώσεως Κύπρου) Φωνή των Αγροτών διά την επέκτασιν της καλλιεργείας της κερασιάς.

Η αυτοβιογραφία αυτή εγράφη ειδικώς διά τον προ κηρυχθέντα υπό του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών διαγωνισμόν προς μετεκπαίδευσιν Κυπρίου γεωπόνου εις το εξωτερικόν.

Ο γράψας

Μάτσης Κυριάκος

Εν Κουκλίω (Αμμοχώστου) τη 10η Σεπτεμβρίου 1954.

** Η πραγματική ημερομηνία γέννησης του Κ. Μάτση είναι 23.1.1926*

Συμπληρωματικά προς όσα ο Κ. Μάτσης Γράφει για την πορεία του, μέχρι το Σεπτέμβρη του 1954, θα μπορούσαν να λεχθούν τα εξής: Γονείς του Κυριάκου ήταν ο Χριστοφής και η Κυριακού Μάτση. Τα δε δύο αδέρφια του ήταν ο Γεώργιος και ο Ιωάννης Μάτσης(1). Ο πρώτος παρέμεινε στο χωριό. Ο δεύτερος, μετά τις γυμνασιακές του σπουδές, το 1954, παρακολουθούσε μαθήματα στην Αμερικανική Ακαδημία Λάρνακας. Πρόκειται για τον αγωνιστή, βουλευτή και τέως πρόεδρο του Δημοκρατικού Συναγερμού Γιαννάκη Μάτση.

Το Σεπτέμβρη του 1954, ο Κ. Μάτσης επισκέπτεται τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Ήδη είχε ενταχθεί στις τάξεις των Κυπρίων αγωνιστών. Στη Θεσσαλονίκη, όπως γράφει ο ίδιος σε επιστολή του ημερομηνίας 5.1.1955, πήγε «για την εκπλήρωση άλλων σκοπών»(2), ιδιαίτερα για τη συλλογή σπλισμού(3).

Η έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, την 1 η Απριλίου 1955, βρίσκει τον Κ.

Μάτση ήδη ενταγμένο στις τάξεις της Ε.Ο.Κ.Α. Γράφει χαρακτηριστικά ο στρατηγός Γεώργιος Γρίβας-Διγενής, στρατιωτικός αρχηγός του Αγώνα, στα Απομνημονεύματά του σ. 326:

Εκ των πρώτων κατετάγη εις την Οργάνωσιν. Στρατιώτης του καθήκοντος, αγνός και τίμιος, υπόδειγμα εις τους υφισταμένους του, εμπνευστής, εισήλθεν εις τον αγώνα με την φλόγα της αυτοθυσίας και

την δίψαν να επιτελέση έργον μεγάλον.

Στα πρώτα βήματα του Αγώνα ο Διγενής του ανέθεσε τη διοργάνωση ομάδων κρούσεως στην περιοχή Αμμοχώστου και ακολούθως στην περιοχή Μιτσερού. Κατόπιν, ανέλαβε την πολύ σημαντική και επικίνδυνη ευθύνη του παγκύπριου κεντρικού συνδέσμου μεταξύ Αρχηγού και αγωνιστών και του ρυθμιστή μεταφοράς οπλισμού και εφοδίων σ' ολόκληρη την Κύπρο.

Την 6η Ιανουαρίου 1956, συνελήφθη και οδηγήθη στα φρικτά ανακριτήρια της Ομορφίτας, όπου και εβασανίσθη ανηλεώς. Εκεί τον επισκέφθη ο συγγενός στρατάρχης, τότε κυβερνήτης της νήσου, σερ Τζων Χάρτινγκ και του πρόσφερε το κολοσσιαίο για την εποχή ποσό του μισού εκατομμυρίου λιρών, προκειμένου να αποκαλύψει πού βρισκόταν ο Διγενής. Έμεινε ιστορική η καθόλα ελληνική απάντηση του ήρωα: «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής». Στη συνέχεια, μεταφέρεται στα κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς, απ' όπου δραπέτευσε, στις 13 Σεπτεμβρίου του 1956. Αρχικά καταφεύγει στην Πιτσιλιά, στον τομέα του Γρηγόρη Αυξεντίου και ακολούθως μετακινείται στην περιοχή Μόρφου-Ζώδιας. Το Νοέμβριο του 1956, επωμίζεται την ευθύνη του τομεάρχη της περιοχής Κυρηνείας, ο οποίος ήταν αποδιοργανωμένος, λόγω πολλών συλλήψεων. Δύο χρόνια μετά, στις 19 Νοεμβρίου 1958, έπεσε ηρωικά στο χωριό Κάτω Δίκωμο, ύστερα από προδοσία. Τάφηκε, στα κρυφά, στα Φυλακισμένα Μνήματα, μακράν των οικείων του και του αγαπημένου χώματος του χωριού του Παλαιχωριού.

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

Επιστέγασμα των αγώνων του Κυριάκου Μάτση ήταν όταν, μέσα από το κρησφύγετο του στο Δίκωμο, βροντοφώναξε στη 1:30 το μεσημέρι της 19ης Νοεμβρίου του 1958:

«Όχι δεν παραδίδομαι. Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας».

Περικυκλωμένος στο ασφυκτικό κρησφύγετό του δεν είχε άλλη εκλογή παρά να πεθάνει. Ο ίδιος δεν είχε αφήσει στην ψυχή του κανένα ηθικό περιθώριο για εκλογή. Ήταν έτοιμος για τον θάνατο. Τον είχε προβλέψει στα γράμματά του, τον είχε αναλύσει στους φιλοσοφικούς στοχασμούς του, τον είχε με σιγουριά καταγράψει στο ημερολόγιο του, τον είχε τραγουδήσει. Είχε υπογραμμίσει στο βιβλίο «Σιδηρά Διαθήκη» του Δημητρακοπούλου:

«Εκλέξε όσον ημπορής τον τρόπο του θανάτου σου, ένας ωραίος θάνατος είναι συνήθως η ευγενεστέρα πράξις της ζωής!»

Ο Λοχίας του Τμήματος Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων (αρ. 442) Σαλίμ Γιαβούζ άκουσε όλο τον διάλογο μεταξύ του Κυριάκου Μάτση και του μεταφραστή, και κατέθεσε αργότερα:

Άκουσα τον μεταφραστή να λειι στα ελληνικά: 'Μάτση, Μάτση πιάστηκες στο κρησφύγετο. Δεν υπάρχει πιθανότητα να δραπετεύσεις. Παραδώσου'.

Στη συνέχεια άκουσα μια βαριά φωνή που φαινόταν ότι ερχόταν κάτω από το δάπεδο, να απαντά στα ελληνικά: 'Δεν παραδίδομαι'.

Ο μεταφραστής στη συνέχεια ρώτησε: "Πόσοι είστε εκεί κάτω;"

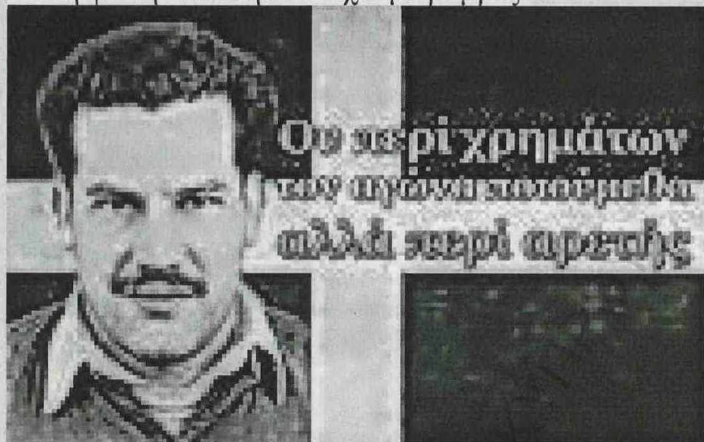
Και η φωνή απάντησε: 'Τρεις».

Ο μεταφραστής ακολούθως ρώτησε: 'πόσα όπλα έχετε μαζί σας;'

Και η φωνή απάντησε: 'Δυο'.

Ο μεταφραστής ρώτησε: 'έχετε βόμβες;'

Και η φωνή απάντησε: "Έχουμε βόμβες"

Ο μεταφραστής είπε στη

συνέχεια: 'Ελάτε ένας, ένας, όπλα και παραδοθείτε'.

Η φωνή απάντησε: 'Δύο πρόσωπα έρχονται όπλα- μην τους πυροβολήσετε'.

Ο μεταφραστής ρώτησε: 'Εσύ τι θα κάμεις;'

Η φωνή απάντησε: 'Θα δω τι θα κάνω με τον εαυτό μου. Εάν δεν θέλετε να πολεμήσετε, είναι καλύτερα να φύγετε από το δωμάτιο'.

Έντεκα μήνες πριν το πέραςμα του Μάτση στην αθανασία, σε επιστολή προς τους γονείς του, φανερώνει το πως θα αντιμετώπιζε το τελευταίο προσκλητήριο της πατρίδας:

«Πιστεύομεν ότι κάθε θυσία μας δεν πηγαίνει άδικα και εσείς να είστε περήφανοι για μας. Αν ο καλός Θεός μας επιφυλάσσει την λαμπράν τύχη να δώσουμε την ζωήν μας για την πατρίδα, τότε η χαρά σας πρέπει να είναι απέραντη. Δεν ξέρω αν μπορεί να ονειρευτεί ένας άνθρωπος καλύτερη τύχη από αυτή. Και δεν μπορώ να σκεφθώ γονείς που να είναι πιο περήφανοι παρά για τα παιδιά τους που έπεσαν για την πατρίδα».

Ο λόγος του Μάτση είναι λόγος διαχρονικός, γιατί πηγάζει από αξίες οικουμενικές, οι οποίες έχουν ως κέντρο αναφοράς τους τον άνθρωπο. Ο Κυριάκος Μάτσης αντιτάχθηκε και με την γραφίδα του, αλλά και με το όπλο του σε κάθε μορφή ολοκληρωτισμού και καταπίεσης. Η πίστη του στην ελευθερία και στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια στάθηκαν οι παντοτινοί σύντροφοί του.

Ένα από τις μουσικές αφιερώσεις στον ήρωα της Ελευθερίας Γιάννης Δημητράς. <https://www.youtube.com/watch?v=4AutTfYjq3M>

Αναρτήθηκε από Savvas Kalenteridis στις 11/19/2015 02:16:00 μ.μ.
Αποστολή με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου BlogThis! Μοιραστείτε το στο
Twitter Μοιραστείτε το στο Facebook Κοινοποίηση στο Pinterest
Ετικέτες Κύπρος
Αντιδράσεις:

2 σχόλια:

Simaioforidis 19 Νοεμβρίου 2015 - 4:03 μ.μ.

"Προσκυνημένους προδότες!"
Σε ποιούς να αναφέρεστε άραγε...;

Διαβάστε όλοι τις δηλώσεις του καταληψιόπαιδου, με τις οποίες άδειασε την
Κύπρο: <http://www.protothema.gr/politics/article/528634/gafa-tsipra-anetrepse-ti-stratigiki-athinon-leukosias/>

Και βέβαια, προσπάθησαν να απαλείψουν από το απομαγνητοφωνημένο
κείμενο όσα είπε ο...Πρωθυπουργός της Ελλάδος(!) για το άνοιγμα
κεφαλαίων, νομίζοντας ότι απευθύνονται στην Κομιντέρν.

Απάντηση

SOCRATES ALEXANDRINOS 19 Νοεμβρίου 2015 - 6:00 μ.μ.

ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ, ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ...

Α. Οί Έλληνες μεγαλώσαμε και μεγαλώνουμε τά παιδιά μας με αυτό τό
φρόνημα, όπως τό διατύπωσε ό Κυριάκος Μάτσης: «Πιστεύομεν ότι κάθε
θυσία μας δεν πηγαίνει άδिका και εσείς να είστε περήφανοι για μας. Αν ο
καλός Θεός μας επιφυλάσσει την λαμπράν τύχη να δώσουμε την ζωή μας
για την πατρίδα, τότε η χαρά σας πρέπει να είναι απέραντη. Δεν ξέρω αν
μπορεί να ονειρευτεί ένας άνθρωπος καλύτερη τύχη από αυτή. Και δεν μπορώ
να σκεφθώ γονείς που να είναι πιο περήφανοι παρά για τα παιδιά τους που
έπεσαν για την πατρίδα».

Β. ΓΙΑ ΠΟΙΑ πατρίδα; Όχι μόνο για τήν Ελλάδα ως χώρα, αλλά για τό
ΣΥΝΟΛΟ τών προγόνων και άπογόνων μας, για τό σύνολο τών αγωνιστών
τῆς έλευθερίας μας και τών άγίων μας, τοῦ παρελθόντος τοῦ παρόντος και
τοῦ μελλοντος, ένώπιον δέ τοῦ Άληθινοῦ Θεοῦ. Γι'αυτό λέγει ό Κυριάκος
Μάτσης ότι «Άν ό καλός Θεός μάς έπιφυλάσσει τήν λαμπράν τύχη να
δώσουμε τήν ζωή μας για τήν πατρίδα....».

Γ. Οί προδότες, μεγαλώνουν τά παιδιά τους με τό φρόνημα ότι δέν ἔχει
σημασία ή πατρίδα, οὔτε πρόγονοι ούτε άπόγονοι, οὔτε Άγιοι, οὔτε Θεός,
οὔτε ή γῆ όπου αγωνίσθηκαν και ἴδρωσαν κα μάτωσαν και θυσιάσθηκαν και

άγιασαν πολλοί, και μαζί την παρέδωσαν, αλλά πρώτα ή άτομική αποκλειστικά σαρκική έπιβίωση, πρώτα ό έαυτούλης μας.

Δ. Έαυτούλη μας, τόν όποϊον είμαστε έλεύθεροι", ΠΡΟΔΟΤΙΚΑ όμως ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ, είτε νά μήν τόν θυσιιάζουμε για τίποτα, είτε νά τόν φουσκώνουμε με ιδέες μας για κάποιο μελλονικό παναθρώπινο όραμα ζωής χωρίς θυσία, για έναν κόσμο χωρίς Θεό και άγιους, πορευόμενοι όσο ζοΰμε στη γή, με κάποια ιδεολογία άτομοκεντρικής ή συντροφικής σαρκικής καλοπέρασης.

Ε. Αυτό είναι τό δίλημμα στό όποϊο ό νΰν πρωθυπουργός έχει, όπως φαίνεται μέχρι σήμερα, δώσει την άπάντηση τής προδοσίας (μαζί με κάθε προδοτή οίασδήποτε κομματικής παρατάξεως). Και αυτά (βλ. άνωτέρω σημεία Γ και Δ) έννοοΰν όταν λένε δημοκρατία. Ό όρος, και ή έννοια όμως, πατρίδα, τούς ένοχλεί, διότι τούς θυμίζει την προδοσία τής κοινωνίας μας και τοΰ ιστορικού λαοΰ μας που διαπράτουν στην ψυχή τους. Τό σαρκικό φρόνημα, δέν έχει φρένο ούτε φρένας:

Θα τούς όδηγήσει άργά ή γρήγορα, νά προτιμήσουν την προσωρινή άκόλαστη άνακούφιση κοντά στους φίλους τών τζιχαντιστών και τών όπου γής έχθρών τοΰ Κυρίου ήμΰν Ιησοΰ Χριστοΰ, από τό άγωνιστικό φρόνημα, τό σθένος, την άνιδιοτελή φιλοτιμία και την πραγματική άυτοθυσία, που άποτελοΰν τόν συνδετικό κρίκο με τόν Έλληνισμό και την Όρθοδοξία, όποιοι θέλει νά είναι πραγματικά Έλληνας.

ΥΓ Τό ότι ό Κυριάκος Μάτσης πολέμησε την άριστερά τής έποχής του, δέν πρέπει νά παραπλανήση κανέναν. Πολέμησε την άνθελληνική πλευρά τής άριστεράς, που ήταν άλλωστε και έξακολουθει νά είναι ή κρατοΰσα, ό,τι και νά πιστεύουν μεμονωμένα κάποιοι πεπλανημένως... Και, - νά τό ποΰμε κι αυτό όμως! - δέν πολέμησε ως "δεξιός", αλλά ως Έλληνας.

Απάντηση

Yiannakis Matsis

From: Keriniotiki Ixo [keriniotikiho@cytanet.com.cy]
Sent: Πέμπτη, 19 Νοεμβρίου 2015 11:38 μμ
To: "Undisclosed-Recipient:;"@cytanet.com.cy
Subject: Fw: Κυριάκος Μάτσης
Attachments: Κυριάκος Μάτσης.doc

4) ανησυχία, υποκίνηση βίας και μίσους λόγω γενετήσιου προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου, αδικήματα σε σχέση με τον περί καταπολέμησης ορισμένων μορφών εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας και συνωμοσία προς διάπραξη πλημμελήματος.

τόρα αυτή η επιτροπος -βγήκε και σ' αυτήν την περίπτωση μ' αυτό το υπνώτον και φευγαλέο ύφος της- που πρέπει να διαλυθεί το επιτροπάτο της (ακόμη και με την στήριξη των SU30SM) από μια αυθεντική κυβέρνηση η οποία να εργάζεται ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ για εμάς τους ηλίθιους ιθαγενείς (ιθαγενείς και ηλίθιοι είμαστε και πάλιν σ' αυτή την περίπτωση των συλλήψεων, μόνο εμείς οι έλληνες ΕΔΩ) τι λέει για το κουρδικό απελευθερωτικό αγώνα; Ποιος γενετήσιος προσανατολισμός βρε γαουροτζιέφαλοι, τουρκοπροσκυνημένοι; Παλαβιάρηδες, συγκατανευσιφάγοι, αργυρώνητοι... και πως σας είπε ο βουλευτής γιώργος περδίκης; Α, ναι πολιτικούς ΑΛΗΤΕΣ σας είπε. Σωστός και ΥΠΟΓΡΑΦΩ. Και μετά τον πυροβολήσατε εξ επαφής με την ενισχυμένη αναλογική, που ως ενισχυμένη παύει να είναι αναλογική.

ΠΑΝΤΟΥ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΟΙ ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ.